

A Kúria
mint másodfokú bíróság
v é g z é s e

Az ügy száma:	Kpkf.VI.40.119/2021/2.
A tanács tagjai:	Dr. Márton Gizella a tanács elnöke Dr. Drávecz Margit Gyöngyvér előadó bíró Dr. Nagy Szabolcs bíró
Az I. rendű felperes:	felperes1 (cím1; tartózkodási helye: cím7)
A II. rendű felperes:	felperes2 (cím1)
A felperesek képviselője:	Dr. Ócsai Ügyvédi Iroda (eljáró ügyvéd: jogi képviselő1 ügyvéd; cím3)
Az alperes:	Vas Megyei Kormányhivatal Körmendi Járási Hivatala (cím4)
Az alperes képviselője:	Dr. Bozzay Ágnes kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	gyámhatósági ügyben indult közigazgatási jogvita
A fellebbezést benyújtó fél:	az I. és II. rendű felperesek
A fellebbezéssel támadott határozat:	Győri Törvényszék 10.K.700.112/2021/7. számú végzése

Rendelkező rész

A Kúria az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyja.

A végzés ellen további jogorvoslatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás és az ügy előzménye

[1] Az alperes VA-02/HGY/1877-16/2020. számú határozatával módosított VA-02/HGY/1877-8/2020. számú határozatával név1 és név2 kiskorú gyermekeket ideiglenesen elhelyezte a intézmény neve cím5 szám alatti címen.

[2] Az alperes kötelező felülvizsgálata eredményeként a VA-02/HGY/1877-48/2020. iktatószámú határozatával a kiskorú gyermekek ideiglenes elhelyezését megszüntette és a gyermekeket név3 édesanyjánál helyezte el.

[3] A végleges határozat bírósági felülvizsgálata iránt a felperesek – az I. rendű mint apai nagyszülő, a II. rendű mint szülő – jogi képviselő útján, elektronikusan, 2021. január 21. napján keresetlevelet terjesztettek elő, kérték a törvényszéket a Kp. 89. § (1) bekezdés b) pontja alapján a végleges közigazgatási cselekmény hatályon kívül helyezésére, az alperes új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára kötelezésére, ennek során a közigazgatási szabályok betartásának előírására oly módon, hogy a közigazgatási eljárásban ügyfélként szereplő felpereseknek az eljárási jogai gyakorlására biztosítson lehetőséget, valamint a teljes körű bizonyítás felvételére adjon módot, amely kiterjed a szülők és az apai nagyszülők igazságügyi pszichológus szakértő vizsgálatára is, melyek az érdemi döntés alapfeltételei.

[4] A keresetlevélben a Kp. 54. § (1) bekezdése alapján ideiglenes intézkedés keretében kérték a támadott határozat esetében elsődlegesen a gyermekeket az I. rendű felperes gondozásába visszahelyezni az édesanyjánál történő elhelyezés helyett a bíróság jogerős döntéséig, másodlagosan a gyermekeket a II. rendű felperes gondozásába helyezni a bíróság jogerős döntéséig, harmadlagosan amennyiben az elsődleges és másodlagos kérelem teljesítésére a törvényszék nem látna lehetőséget, kérték az ideiglenes elhelyezés visszaállításával a gyermekotthonba visszahelyezést az újabb határozat meghozataláig azzal, hogy a felperesek látogatási zárlatát oldják fel.

[5] Az alperes a védiratában elsődlegesen a keresetlevél visszautasítását kérte, azzal érvelt, hogy a felperesek a keresetindítási határidőt elmulasztották és igazolási kérelmet nem terjesztettek elő. A VA-02/HGY-1877-48/2020. számú döntés a tértivevények tanúsága szerint a VA-02/HGY-1877-51/2020. számú értesítés értelmében 2020. december 17. napján vált véglegessé, a perindításra nyitva álló 30 napos határidő 2021. január 16. napjának szombatjára esett, így az azt követő munkanapon, 2021. január 18. napján járt le, ezért a 2021. január 21. napján benyújtott keresetlevél elkéssett. Az alperes másodlagosan a kereset érdemi elutasítására tett indítványt.

[6] A jogi képviselő által előterjesztett keresetlevelet a Győri Törvényszék (a továbbiakban: elsőfokú bíróság) a 2021. március 8. napján kelt 10.K.700.112/2021/5. számú végzésével a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 48. § (1) bekezdés i) pontja alapján, a 39. § (1) bekezdésében foglaltakra figyelemmel visszautasította. Döntése indokolásában megállapította, hogy a felperesek a keresetindítási határidőt elmulasztották, mulasztásuk kimentésére igazolási kérelmet nem terjesztettek elő. A

támadott alperesi határozatot a felperesek 2020. december 17. napján vették át, a per tárgyát képező VA-02/HGY-1877/2020. számú eljárásban a felperesek ügyvédi meghatalmazást nem csatoltak, a közigazgatási eljárás során kizárólag a VA-02/HGY-1883/2020. számú eljárás kapcsán rendelkeztek jogi képviselővel, így az alperes a határozatát a felperesek részére és nem a jogi képviselő részére szabályszerűen kézbesítette.

[7] A felperesek jogi képviselője a határozatról 2021. március 9. napján értesült.

Az igazolási kérelem

[8] A felperesek 2021. március 18. napján kelt igazolási kérelmükben kérték a törvényszéket, hogy a Kp. 36. § (1) bekezdés g) pontja alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 149. § (1)-(3) bekezdéseiben foglaltak alapján a jogi képviselő által 2021. január 4. napján átvett VA-02/HGY-1877-48/2020. számú határozat ellen 2021. január 21. napján előterjesztett keresetlevelet tekintse határidőben előterjesztettnek. Az igazolási kérelemben előadták, hogy a per tárgyát képező eljárásban és korábban is jogi képviselővel jártak el, melyet igazol, hogy a jelen eljárásban kérelmet nyújtottak be (F/1. alatt csatolva), amelyet az alperes elutasított, ezen elutasító határozatát elektronikus úton a jogi képviselőnek küldte meg (F/2. alatt csatolva), továbbá az I. rendű felperes személyes meghallgatásának időpontját illetően a jogi képviselő kérelemmel élt más időpont kijelölése iránt (F/3. alatt csatolva), mely kérelemnek az alperes helyt adott és ezt követően ugyanezen eljárásban lefolytatott személyes meghallgatáson a jogi képviselő is részt vett, a meghallgatás jegyzőkönyvében feltüntetésre is került (F/4. alatt csatolva). Ezen eljárási cselekmények alapján álláspontjuk szerint az alperesnek meg kellett volna küldeni a támadott határozatot a jogi képviselő számára is, annak kézbesítése azonban elmaradt, a támadott határozatról a jogi képviselő csak 2021. január hó 4. napján szerzett tudomást.

[9] Ezen eljárási cselekmények kapcsán az alperes a jogi képviselő jelenlétét törvényesnek fogadta el, azt nem kifogásolta, hiánypótlásra, meghatalmazás csatolására sem hívta fel, részére az említett jegyzőkönyv másolatát átadta. Mindezekre tekintettel nem lehet úgy tekinteni a felpereseket, mint akik az eljárásban jogi képviselő nélkül jártak volna el.

Az elsőfokú bíróság végzése

[10] Az elsőfokú bíróság a 2021. március 23. napján kelt 10.K.700.112/2021/7. számú végzésével a felperesek igazolási kérelmét a Kp. 36. § (1) bekezdés g) pontja, a Pp. 151. § (1) és (2) bekezdése alapján elutasította. Végzése indokolásában megállapította, hogy az alperes a perben érintett közigazgatási eljárásra vonatkozó meghatalmazás hiányában jogszerűen kézbesítette határozatát a felpereseknek és nem a jogi képviselőnek, lévén, hogy a közigazgatási eljárás iratanyagában nem volt fellelhető a felperesek jogi képviseletre vonatkozó meghatalmazása a VA-02/HGY/1877/2020. számú eljárás vonatkozásában. A felperesek által csatolt 2020. november 11. napján kelt beadvány a VA-02/HGY/1883/2020. számú eljárásra vonatkozik. Professzionális jogi képviselet esetén elvárható azon eljárás pontos megnevezése, amelynek keretében a jogi képviselő benyújtja a meghatalmazását.

[11] A törvényszék rögzítette, hogy a felperesek által hivatkozott meghallgatási jegyzőkönyvhöz sem került meghatalmazás csatolásra, illetve a meghatalmazással a jogi képviselő kizárólag a II. rendű felperes kíséretében jelent meg. Megjegyezte ugyanakkor, hogy a jogi képviselőnek az alperesi határozatról való tudomásszerzését követően még lett volna ideje határidőben előterjeszteni keresetlevelet.

[12] Végzését a jogi képviselővel 2021. március 30. napján közölte.

A fellebbezés, az észrevétel

[13] A felperesek a végzés ellen 2021. április 13. napján fellebbezést terjesztettek elő, amelyben kérték a Kúriát az elsőfokú végzés megváltoztatására, az igazolási kérelmüknek való helyt adásra és az elsőfokú bíróság per tárgyalására utasítására. Álláspontjuk szerint az elsőfokú bíróság a megállapított tényállásból téves jogi következtetést vont le, amelyre tekintettel a határozata jogsértő, sérti a Pp. 149. § (1)-(3) bekezdéseit.

[14] Az elsőfokú végzés releváns megállapításait cáfolva kiemelték, hogy az igazolási kérelemhez csatolt dokumentumok szerint az alperes a felperesi jogi képviseletnek tudatában volt, azt el is fogadta, több eljárásban a jogi képviselő által szerkesztett kérelemre alakszerű határozatot hozott, melyet a jogi képviselő részére meg is küldött elektronikus úton, illetve a személyes meghallgatásnál a jogi képviselő jelenlétét törvényesnek fogadta el, azt nem kifogásolta, hiánypótlásra meghatalmazás csatolására nem hívta fel, részére a jegyzőkönyv másolatot átadta.

[15] A fellebbezésre az alperes észrevételt nem nyújtott be.

A Kúria döntése és jogi indokai

[16] A fellebbezés alaptalan.

[17] A Kúria a Kp. 112. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó 108. § (1) bekezdése folytán a fellebbezési kérelem keretei között vizsgálta felül az elsőfokú bíróság döntését, melynek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló peradatoknak az egyenként és a maguk összességében való értékelésével okszerű döntést hozott; helytállóan mutatott rá arra, hogy a jogi képviselő számára a felperesek 2020. november 11. napján a VA-02/HGY/1883/2020. számú eljárásban teljes jogkörrel történő képviseletükre korlátozásmentes meghatalmazást adtak, azonban a perbeli jogvita szempontjából releváns VA-02/HGY/1877/2020. számú eljárás vonatkozásában a közigazgatási eljárás iratanyagában a felperesek jogi képviseletére vonatkozó meghatalmazás nem volt fellelhető.

[18] A Kp. 2. § (1)-(3) bekezdései a bíróság feladatává teszi, hogy eljárásával a közigazgatási tevékenységgel megvalósított jogsértéssel szemben – erre irányuló megalapozott kérelem esetén – hatékony jogvédelmet biztosítson, a közigazgatási jogvitát tisztességes, koncentrált és költségtakarékos eljárásban bírálja el. A bíróság a perkonzentráció és az eljárási igazságosság érvényesülése érdekében az e törvényben meghatározott módon és eszközökkel hozzájárul ahhoz, hogy a felek és más perbeli személyek eljárási jogaikat gyakorolhassák és kötelezettségeiket teljesíthessék.

[19] A Kúria 1/2019. KMJE határozata 1. pontja értelmében a közigazgatási eljárásban jogi képviselővel eljáró fél esetében a joghatályos kézbesítésnek a jogi képviselő részére történő kézbesítés tekinthető. Az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 13. § (6) bekezdése szerint, ha az ügyfélnek képviselője van, és az ügyfél eltérően nem rendelkezik, az iratokat a hatóság – a személyes megjelenésre szóló idézés kivételével – a képviselő részére küldi meg. Az Ákr. hatálya alá tartozó eljárásokban – miként azt a jogegységi határozat is rögzítette – ha a jogi képviselővel való eljárásban az ügyfél részére történő kézbesítéshez főszabály szerint joghatály nem fűződik, a jogorvoslati határidő nem nyílik meg, csak akkor, ha az ügyfél a határozat tartalmáról a nem szabályos kézbesítés révén vagy egyéb módon tudomást szerez. Az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Ügyvédi tv.) 2. § (1) bekezdés a) pontja, 28. § (2)-(3) bekezdései, 39. § (1) bekezdése, valamint a 29. § (1) bekezdése alapján különös tekintettel arra, hogy a megbízási szerződést írásba kell foglalni, kivéve, ha az csak jogi tanácsadásra irányul – a képviseletre vonatkozó meghatalmazás hiányában az alperesi határozat a felperesek mint ügyfelek részére történő kézbesítése szabályszerű kézbesítésnek minősült, e tényen nem változtatott a fellebbezésben hivatkozott azon körülmény, hogy az alperes a jogi képviselő eljárását fellebbezésben felsorolt esetekben nem utasította vissza, meghatalmazást nem követelt meg, hiánypótlást nem bocsátott ki, eljárása ezen elemei a tisztességes eljáráshoz való jog („fair trial”) követelményeit sértették. A tisztességes eljárás (fair trial) az Alkotmánybíróság szerint „olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás méltánytalan vagy igazságtalan, avagy nem tisztességes.” [6/1998. (III. 11.) AB határozat, ABH 1998. 91, 95]. Az eljárás egésze szempontjából a képviseletre vonatkozó meghatalmazás hiánya okán a felpereseknek történő személyes kézbesítés nem kifogásolható.

[20] A jogi képviselővel szemben érvényesülő magasabb elvárhatósági mérce kapcsán az elsőfokú bíróság okkal mutatott rá arra, hogy professzionális jogi képviselet esetén elvárható azon eljárás pontos megnevezése, melynek keretében a jogi képviselő benyújtja a meghatalmazását. A Kp. 39. § (1) bekezdésében meghatározott 30 napos perindítási határidő a felperesek alperesi határozat 2020. december 17. napján történő átvételét követő napon megkezdődött és miként arra az elsőfokú bíróság helytállóan mutatott rá, a keresetlevél jogi képviselő általi 2021. január 21. napján történő előterjesztéséig letelt, a jogi képviselő alperesi határozatról 2021. január 4. napján állított tudomásra jutására tekintettel pedig a határidő nem hosszabbítható meg. Az a tény, hogy a felperesi képviselő a keresettel támadott VA-02/HGY/1877-48/2020. számú határozat bírósági felülvizsgálata iránti eljárás megindítására, a képviselet ellátására 2020. december 21-én írt alá meghatalmazást, cáfolja, hogy a felperesi képviselő a támadott határozatról csak 2021. január 4-én szerzett volna tudomást, ahogy arról is tudomást kellett szerezzen, hogy a felperesek a határozatot mikor (2020. december 17.) vették át.

[21] Az elsőfokú bíróság mindezekre figyelemmel az igazolási kérelem alaptalanságát helytállóan állapította meg, a törvényi határidő meghosszabbítására jogszerű lehetőség nincs, a 30 napon túl benyújtott keresetlevél visszautasítására jogszerűen került sor. A Kúria ezért az elsőfokú bíróság végzését a Kp. 114. § (5) bekezdése alapján helybenhagyta.

Záró rész

[22] A Kúria a fellebbezést a Kp. 114. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[23] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján a fellebbezési eljárás illetékmentes.

[24] A másodfokú eljárásban az alperesnek költsége nem merült fel, ezért e kérdésben a Kúria a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdése, 82. § (1), (3) bekezdése és 83. § (1) bekezdése alapján a rendelkezést mellőzte.

[25] A végzés ellen a fellebbezés lehetőségét a Kp. 112. § (2) bekezdése, a végzés ellen a felülvizsgálatot a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2021. május 25.

dr. Márton Gizella s.k.
a tanács elnöke

dr. Drávecz Margit Gyöngyvér s.k.
előadó bíró

dr. Nagy Szabolcs s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő